

Ho hem fet bé

«Que serveixi aquesta Diada com una demostració que Espanya pot tornar a tenir por de nosaltres»

Sé que sona estrany i provocador, aquest títol. És el que pretén. Després d'uns mesos d'autocrítica i de dol, s'acosta la Diada i cal (és necessari però també just) subratllar allò que s'ha fet bé. Perquè certament podria haver-se previst que l'Estat jugaria amb trampes o amb abús, sí, però tot i així també es podria haver previst que no tant. Era molt difícil, i és encara molt difícil. I si d'alguna cosa em queixo jo és de la divisió actual, i de la dificultat d'aixecar el cap i el to després de dos anys, i de la tendència suïcida cap a la depressió i el retret constant. Però ni de lluny penso que tot es fes malament, i en tot cas els qui tant critiquen el malament que es va fer tot, quan es posen a buscar alternatives, encara en presenten de pitjors. Per tant, i si aprofitem aquesta Diada i aquesta tardor per a aixecar els ànims i per a tornar-hi? Ara ja amb totes les dades, amb el coneixement de quant costa la factura, i quant li costa de factura a l'Estat espanyol, i quantes coses hem de tornar a fer i quantes no hem de tornar a fer mai més? I si fem un repàs de tot allò que hem fet bé, o més que bé?

Perquè vam posar tot un Estat contra les cordes. Perquè vam veure-li les fragilitats, a banda de les forteses. Vam mantenir les regnes de la iniciativa política fins al 10 d'octubre, vam jugar amb molts factors sorpresa i amb una atmosfera favorable, i vam ser més que versemblants als ulls del món (insisteixo: fins al 10 d'octubre). Que no anéssim més enllà o no arriéssim la bandera va ser decebedor, sí, però aquella cervesa de moment històric no me la treu ningú, com ningú no va oblidar el 14 d'abril del 31 malgrat les decepcions posteriors. A banda que és cert que estàvem cansats, i fins i tot espantats, i no teníem mapa del moment ?del precipici? o de la ?zona desconeguda?. No són excuses: només intento recordar el moment amb la màxima justícia que puc. I recordo que el 6 i 7 de setembre, si no s'hagés fet aquella sessió al Parlament com es va fer, no hauríem arribat a cap referèndum creïble. Es va forçar el reglament? No: es va fer servir el reglament per a superar els esculls polítics que els adversaris disfressaven de legalisme. Al capdavant, això d'interpretar la llei (com sap el TC) es pot fer servir en un sentit o en un altre. I la teoria de PSC, Cs i PP (i Coscubiela) era la del bloqueig i la paralització. Política entorpidora. En definitiva, sí: frau de llei.

Vam fer un referèndum collonut. Vam decretar cens universal i vam salvar la cara (física) del president i de tants altres, i vam demostrar que no podien ni trobar urnes, ni paperetes, ni anul·lar tots els sistemes informàtics, ni aturar una consulta democràtica si no era amb piolins carregats de ràbia i de porres. Vam mostrar unitat (amb totes les fragilitats existents rere l'escenari), vam trobar mínims denominadors comuns i vam mostrar una creativitat col·lectiva inèdita. Si vam fer por va ser perquè anàvem a aconseguir-ho, i si no ho vam aconseguir va ser perquè ens va agafar por. Que serveixi aquesta Diada com una demostració que Espanya pot tornar a tenir por de nosaltres, i no perquè siguem cap moviment a témer per la seva perillositat congènita, sinó perquè ara podem fer les coses bé. Fer-les millor, reeixir. Perquè Espanya també ha patit el seu desgast, perquè aquest Estat sí que ha fet por i sí que té perillositat congènita, i perquè no es pot mantenir sempre una cosa unida només per la força. Tampoc no es pot desfer només amb il·lusió o amb moltes ganes, i això ja ho hem après.

Ara cal prendre nota d'allò ben fet i d'allò que no es va fer prou bé, i també d'allò que es va fer malament, i alçar l'onada. Que el "tsunami" faci despertar els nostres propis líders i no doni a ningú l'excusa de la tristor, del pessimisme, de l'escepticisme cínic i sempre desconfiat. Que l'autocrítica no sigui una excusa per a no fer res, o per a no confiar mai més en ningú, o per a fer surf virtuós amb l'onada. Ho hem fet tan bé com hem sabut, tots sense excepció, fins i tot els de discurs menys constructiu, i l'examen final és per a tots. Tots sortirem a la foto, i tots podem anar qualsevol dia a la presó.

Aquesta Diada, demostrem que mereixem aprovar la convocatòria de recuperació. Que aquí no s'ha acabat res. I que evidentment ho aconseguirem, malgrat nosaltres mateixos.